

писмо съ подписъ непрочетливъ, но произходещъ отъ единъ извѣстенъ туркофилски клубъ.

Ето това писмо:

„Лондонъ, 4 октомври 1876 год.

Господа Цанковъ и Балабановъ чорбаджии.

Господа,

Вие се прѣдставлявате като делегати на българския народъ. Имайте добрината да ми кажете, на кой народъ сте вие прѣдставители? На оня ли, който е заселенъ въ Ортакой? На оня отъ източния ли комитетъ? На оня отъ московския и букурещкия ли комитетъ, или на оня отъ Робертъ-Колежъ? или, най-послѣ, вие прѣдставлявате оня клетъ и просташки (idiot) народъ, който се остави да бжде изколенъ въ балканитѣ? Ако прѣдставлявате тоя послѣденъ народъ, имайте доблестъта да покажете вашитѣ пълномощия. Инакъ, вие трѣба да прѣстанете да вършите това, за което нѣмате право.

Азъ съмъ господа,

Вашъ старъ

Bacay Balurca, G. W. Selair“.

Но и това писмо ние не рекохме да го оставимъ безъ отговоръ, при всичко че добрѣ вече намъ познати лица ни съвѣтваха да не обръщаме никакво внимание на таквизъ писма и да не се обаждаме за тѣхъ по никой начинъ. Въ отговора, който изпратихме въ казания клубъ съ надписъ по подражание на непрочетливия подписъ, ние не си позволихме ни една горчива дума за автора му, а се мжчихме да убѣдимъ и него и неговитѣ съмишленици, че работата не стои така, както я схваща той, че турската администрация въ България, добра, може би, по видимому за нѣкои чужденци, чиновници